

- 3 MRS. 2006

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 20. februar 2006 (nr. S 2650)

"Vil ministeren bekræfte, at der i dag ikke findes et retskrav (et lovfæstet krav), som giver de unge handicappede mulighed for at tage en ungdomsuddannelse på lige fod med alle andre unge i Danmark, og vil ministeren bekræfte, at alle andre unge i Danmark har et retskrav på en ungdomsuddannelse?"

Svar:

Ingen unge har et lovfæstet krav på at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse.

Der er fri adgang til de fleste ungdomsuddannelser, idet der dog til nogle uddannelser er særlige adgangskrav, og til enkelte uddannelser er der adgangsbegrænsning.

Til de gymnasiale uddannelser optages ansøgere, der har afsluttet 9. klasse eller gennemført en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, og som opfylder de krav, der er fastsat til forudgående undervisning og prøver, medmindre den hidtidige skole eller Ungdommens Uddannelsesvejledning har indstillet ansøgeren til optagelsesprøve.

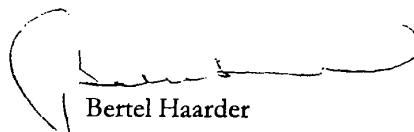
For at kunne gennemføre en erhvervsrettet ungdomsuddannelse skal den unge typisk have en uddannelsesaftale med en virksomhed, men i nogle tilfælde kan den unge gennemføre en del af sin uddannelse med skolepraktik i stedet for virksomhedspraktik. Der findes dog enkelte erhvervsrettede ungdomsuddannelser helt uden praktikuddannelse.

Regeringen har imidlertid med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre i forbindelse med flerårsaftalen for erhvervsskolerne aftalt følgende under navnet "Uddannelsesgarantien":

- Alle unge kan optages i erhvervsuddannelsernes grundforløb.
- Alle unge med praktikplads er sikre på en uddannelse.
- Alle med 1. trin i en erhvervsuddannelse kan vende tilbage med erhvervs erfaring og gennemføre næste trin med beskæftigelse i stedet for en praktikplads.
- Alle, der har gennemført grundforløbet, og som opfylder kravet om at være egnet, geografisk mobil, fagligt mobil og aktivt søgende (EMMA-kravet), kan afslutte en uddannelse med erhvervskompetence og job-perspektiv - evt. med skolepraktik.

Ungdomsuddannelser, der giver erhvervskompetence eller studiekompetence, er omfattet af princippet om sektoransvar. Det indebærer, at der i uddannelserne gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til eleverne i den udstrækning, der er behov for det. Det kan for eksempel være tolkebistand for elever med hørehandicap eller en it-rygsæk for elever med læsevanskeligheder. Det kan også være hjælpemidler med videre til brug for praktikuddannelsen i en virksomhed.

Unge handicappede, der selv ikke med specialpædagogisk støtte er i stand til at gennemføre en formelt kompetencegivende ungdomsuddannelse, kan gennem lov om specialundervisning for voksne modtage et såkaldt ungdomstilbud. Amtskommunens forpligtelse til at give tilbud efter denne lov omfatter alle, der har opfyldt undervisningspligten, uanset alder. Loven fastsætter ikke præcise rammer for tilbuddets indhold og varighed; dette gælder for alle tilbud efter lov om specialundervisning for voksne.

Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 20. februar 2006 (nr. S 2655)

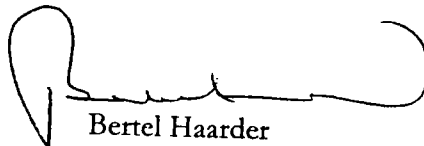
"Vil ministeren over for forslagsstilleren på B 51 bekræfte, at amterne uafbrudt siden 1980, hvor Åndsvageforsorgen blev lagt ud til amterne, har valgt forskellige måder at forholde sig til problemer "Ungdomsuddannelse til handicappede" på, og mener ministeren ikke, at dette er et problem, hvis alle uanset handicap eller ej skal have lige muligheder for en ungdomsuddannelse, uanset hvor i landet de måtte bo?"

Svar:

På baggrund af den kortlægning af specialundervisning for voksne, som jeg har fået foretaget i forlængelse af Aftale om strukturreform mellem Dansk Folkeparti og regeringen, kan jeg bekræfte, at der er en vis variation i amtskommunernes tilbud til unge efter lov om specialundervisning for voksne. Hovedparten af amtskommunerne har ifølge kortlægningen egne særlige fuldtidstilbud til unge, mens de øvrige enten stiller andre tilbud til rådighed i regi af voksenspecialundervisningen eller efter anden lovgivning, eller køber pladser hos en anden amtskommune. Amtskommunernes tilbud er typisk af to til tre års varighed, størstedelen med ugentlige timetal mellem 21 og 30 timer.

Rapport fra kortlægning af specialundervisning for voksne kan læses på www.uvm.dk.

Jeg mener, at vi skal have et bredt og geografisk fordelt udbud af ungdomsuddannelser.

Bertel Haarder

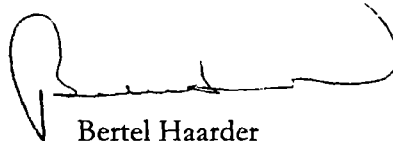
Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 20. februar 2006 (nr. S 2671)

”Vil ministeren bekræfte, at der i Fyns Amt (på ASV-Skolerne) i dag findes den erfaring og specialviden om undervisning af denne gruppe unge, som længe har været savnet, og vil ministeren drage nytte af den erfaring, herunder tage kontakt til disse skoler, når man nu skal samtænke den fremtidige udvikling af hele ungdomsuddannelsesområdet?”

Svar:

Det er regeringens opfattelse, at der er grundlag for at vurdere behovet for et særligt ungdomstilbud målrettet mod udviklingshæmmede unge og andre unge med særlige behov, der ikke kan gennemføre kompetencegivende uddannelse. Regeringen agter at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal se nærmere på de eksisterende muligheder i de ordinære ungdomsuddannelser og på de særlige undervisnings- og uddannelses tilbud for målgruppen samt opstille relevante forslag til ekstra undervisningstilbud for målgruppen.

Jeg vil gerne bekræfte, at der i Fyns Amt findes erfaring og specialviden om undervisningstilbud til unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov. Disse erfaringer og den specialviden vil indgå i den nævnte arbejdsgruppes arbejde.

Bertel Haarder

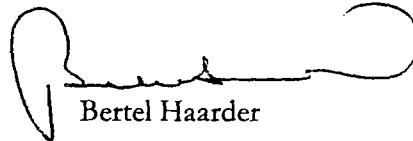
Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 20. februar 2006 (nr. S 2673)

"Vil ministeren bekræfte, at tilbagemeldingen fra samtlige implicerede organisationer og andre ved Dansk Folkepartis egen høring, som havde svarfrist den 23. januar 2006, vedrørende ungdomsuddannelserne er, at dette forslag har været længe ventet, og vil være til stor nytte og gavn - ikke mindst vil det give den enkelte langt større mulighed for at mestre livssituationen efter endt undervisning, og vil ministeren redegøre og forklare disse organisationer, hvad ministerens intentioner for ungdomsuddannelsen for handicappede er i fremtiden?"

Svar:

Jeg kan bekræfte, at der i høringssvarene er en positiv modtagelse af Dansk Folkepartis beslutningsforslag, B 51.

Jeg skal i øvrigt henvise til, at høringssvarene indgår i den videre behandling i Folketingets Uddannelsesudvalg, jf. også begrundelsen for spørgsmålet.

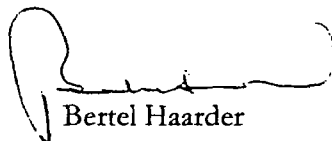
Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2679)

"Vil ministeren redegøre for, om forløbene i ungdomsuddannelserne i amterne er forskellige, samt for hvilket omfang og hvilket indhold de har - og vil ministeren give spørgeren ret i, at der i den grad mangler klarhed og sammenhæng på landsplan?"

Svar:

Jeg lægger til grund, at der spørges til ungdomstilbud for unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, som amtskommunerne tilbyder efter lov om specialundervisning for voksne. Jeg henviser derfor til mit svar på S 2655 af Tina Petersen (DF).

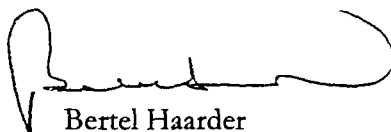
Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2681)

"Mener ministeren – som lovgivningen ser ud i dag på ungdomsuddannelsesområdet – at den sikrer og beskytter den unge handicappede mod diskriminerende behandling?"

Svar:

Jeg henviser til mit svar på S 2671.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Bertel Haarder', written in a cursive style.

Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2682)

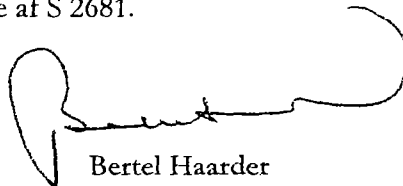
"Vil ministeren bekræfte, at der i de andre nordiske lande ikke eksisterer diskriminering af unge handicappede, da unge med handicap i de andre nordiske lande er omfattet af et retskrav om, at alle unge har lige ret til en ungdomsuddannelse?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at i Sverige er undervisning til børn og unge med handicap reguleret i "*Skollagen*". Efter denne findes der *særskolen* for børn og unge, som ikke kan gå i grundskolen eller i gymnasieskolen, fordi de har en udviklingsforstyrrelse. Særskolen omfatter den obligatoriske særskole (grundskoleniveau) og gymnasiesærskolen (ungdomsuddannelsesniveau), og unge har efter skolepligtens ophør ret til at blive optaget i gymnasiesærskolen.

Tilsvarende kan jeg oplyse, at det i Norge i henhold til "*Lov om grunnskolen og den videregående opplæringa (opplæringslova)*" gælder, at alle unge har ret til tre års videregående oplæring (ungdomsuddannelse). Unge, der efter regler herom har ret til specialundervisning, har endvidere ret til indtil to års ekstra oplæring, hvis der er behov herfor i relation til den enkelte unges oplæringsmål.

Jeg henviser i øvrigt til min besvarelse af S 2681.

Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2700)

"Vil ministeren bekræfte og uddybe benchmarkundersøgelsen "Dansk handicappolitik i internationalt perspektiv", der blev fremlagt af Erhvervs- og Byggestyrelsen i maj 2005, hvor Danmark på en negativ måde skiller sig ud fra de øvrige lande ved at ligge dårligst placeret, og hvad har ministeren tænkt sig at gøre for, at Danmark igen kan placere sig blandt de bedste på området?"

Svar:

Den nævnte benchmarkundersøgelse på uddannelsesområdet sammenligner Danmark, Sverige, Storbritannien, Nederlandene og USA. Undersøgelsen viser bl.a., at Danmark med hensyn til kompenserende foranstaltninger (dvs. specialpædagogisk støtte) har det højeste udgiftsniveau i forhold til de andre lande i undersøgelsen. Det hænger bl.a. sammen med, at mulighederne i støtteordningerne er mere omfattende i Danmark end i Storbritannien og i særdeleshed i Nederlandene. Danmark har ikke alene de største udgifter, men også - sammen med Storbritannien - den største andel af modtagere af specialpædagogisk støtte. Dette må ses i sammenhæng med, at der i Danmark også ydes støtte til eksempelvis ledsager, materiel og specielle eksamensformer. Det skal bemærkes, at der i USA ikke findes specialpædagogisk støtte, og at tilstrækkelige data ikke findes for Sverige, jf. oplysning herom i undersøgelsen.

Undersøgelsen er opdelt, så den undersøger forskelle i uddannelsesniveau m.v. for henholdsvis mennesker med lettere handicap og mennesker med mere alvorlige handicap, sammenlignet med mennesker uden handicap.

Undersøgelsen viser, at den del af befolkningen, som har et længerevarende helbredsproblem eller handicap, generelt har et uddannelsesniveau, der ligger mellem 10 og 15 pct. under uddannelsesniveauet for den øvrige befolkning. For Danmarks vedkommende skal omkring 16 pct. flere i gruppen af handicappede have en kompetencegivende uddannelse, for at denne befolkningsgruppe kommer på niveau med resten af befolkningen. De lande, der har den mindste forskel mellem handicappede og ikke-handicappedes uddannelsesniveau, er Sverige og USA. Her er forskellen omkring 10 pct.

Undersøgelsen viser endvidere, at for den del af befolkningen, der i høj grad har svært ved at udføre arbejde i normalt omfang som følge af lidelsen, er forskellen i uddannelsesniveau endnu mere markant, idet den ligger mellem 15 og 20 pct. under uddannelsesniveauet for den øvrige befolkning. Her har Danmark den største forskel i uddannelsesniveau (omkring 26 pct.), hvilket er omtrent det samme som Storbritannien og USA.

Der er i 2005 igangsat en effektundersøgelse af folkeskolens specialundervisning. Som yderligere opfølgning på benchmarkanalysen er det hensigten i løbet af 2006 at igangsætte en undersøgelse, hvor kompetencer og uddannelsesmønstre for normalt begavede børn og unge med handicap skal kortlægges, dels i grundskolen, dels i ungdomsuddannelserne.

Lovforslag nr. L 101, som jeg fremsatte for Folketinget den 7. december 2005, indeholder bl.a. forslag om, at der indføres obligatoriske test undervejs i skoleforløbet samt obligatoriske afgangsprøver ved afslutningen af undervisningen af 9. klasse. Hermed tilgodeses også behovet for at sætte fokus på faglig udvikling hos elever med handicap.

Bertel Haarder

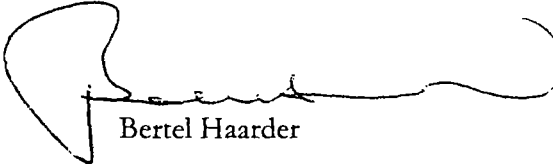

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2702)

"Vil ministeren anerkende, at beslutningsforslag nr. B 51, stillet af Dansk Folkeparti, kan sikre det i citatet i begrundelsen (nedenfor) efterlyste, og hvordan vil ministeren sikre, at dette bliver imødekommet?"

Svar:

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål S 2700.

Bertel Haarder

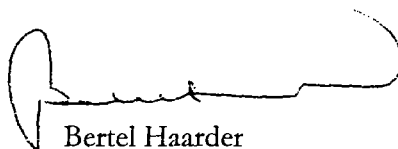
Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2706)

”Er ministeren bekendt med Amtsrådsforeningens publikation ”Amternes specialundervisning for voksne, status og forventninger” (2003), der gennemgår de hovedprincipper, der danner grundlag for den kompenserende specialundervisning og beskriver de principper, der her i landet sigter imod at sikre en ligebehandling nemlig solidaritetsprincippet, kompensationsprincippet og sektoransvarlighedsprincippet, og vil ministeren erkende, at der fra flere sider er blevet ytret ønske om en omlægning af undervisningen til unge handicappede, samt vil ministeren erkende, at det er diskriminerende, at de ikke har lige mulighed, og at der er et stort behov for på landsplan at få omlagt undervisningen?”

Svar:

Ja, jeg er bekendt med Amtsrådsforeningens publikation.

Jeg henviser i øvrigt til mine besvarelser af S 2681 og S 2705.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Bertel Haarder', with a large, stylized initial 'B'.

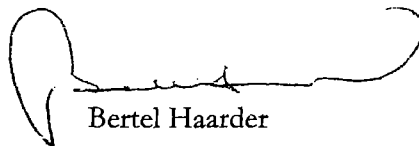
Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar (nr. S 2712)

”Vil ministeren bekræfte, at den daværende undervisningsminister Ulla Tørnes fra bl.a. Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse indhentede en udtalelse til EVA's rapport, hvori det hed »På baggrund af drøftelserne kan det konkluderes, at Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse er enig i følgende anbefalinger, som Danmarks Evalueringsinstitut har givet som resultat af undersøgelsen, nemlig at alle unge skal have ret til en ungdomsuddannelse, hvilket indebærer, at den store regionale forskel i ungdomsuddannelsesstilbuddet skal erstattes med et mere ensartet tilbud«, og vil ministeren redegøre for, hvorfor en del af regeringen (nuværende udviklingsminister Ulla Tørnæs) pludselig ændrer holdning og ikke ønsker det ovennævnte alligevel?”

Svar:

Jeg kan bekræfte, at daværende undervisningsminister Ulla Tørnæs har modtaget en udtalelse fra Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse vedrørende anbefalingerne fra Danmarks Evalueringsinstitut om specialundervisning for voksne. De holdninger, som Rådet om Kortuddannedes Fortsatte Uddannelse udtrykker, er rådets og er ikke nødvendigvis samstemmende med ministerens holdninger.

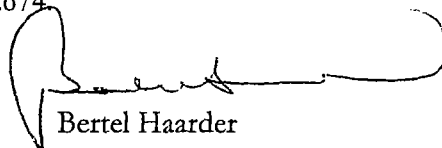
Bertel Haarder

Undervisningsminister Bertel Haarders skriftlige svar til medlem af Folketinget Tina Petersen (DF) på spørgsmål af 21. februar 2006 (nr. S 2713)

”Vil ministeren forklare, hvad man fra regeringen har ment, hvis ikke regeringsgrundlaget skulle sikre alle en ungdomsuddannelse?”

Svar:

Jeg skal henvise til min besvarelse af S 2674

Bertel Haarder